

til sidst komme med nogle sådan lidt mere generelle bemærkninger.

Til hr. Morten Bødskov vil jeg godt sige, at hele økologidiskussionen set ud fra den stol, jeg sidder på, selvfølgelig er vigtig. Mine udmeldinger har blot været, at jeg ikke har ønsket at accelerere en produktion, der ikke var afsætning for. Det er simpelt hen de overvejelser, der har ligget bag den udtalelse, jeg er kommet med i den her anledning, for økologien er helt afgørende et element, som giver forbrugerne en valgmulighed, og det støtter jeg klart, men jeg støtter ikke, at vi politisk skubber til en produktion, som forbrugerne så ikke vil købe i sidste instans, for så mener jeg, man stikker nogle producenter blå i øjnene.

Til hr. Morten Bødskovs meget massive udmeldinger om en total amputering af det økologiske område, »massive besparelser«, tror jeg var udtrykket i det første indlæg: For at bringe tingene lidt i perspektiv vil jeg gerne sige til hr. Morten Bødskov, at det rent faktisk ligger sådan, at der i forbindelse med finanslovaftalen for 2002 blev foretaget besparelser på økologiområdet på lige i underkanten af 15 mio. kr. ud af en samlet bevilling på et sted mellem 250 og 300 mio. kr. Og der taler jeg kun om de almindelige økologitilskud, jeg taler ikke om det særlige hektartilskud, der går til økologerne. Det er bare for at for at få diskussionen bragt ned på et sådan lidt sammenligneligt plan.

Så vil jeg i øvrigt sige, at der har været et klart ønske fra regeringens side om at opprioritere forskning og udvikling inden for det økologiske område.

Til hr. Jørn Jespersen, som jeg altid nyder en god debat med omkring det her område, uanset om vi er enige eller uenige: For så vidt angår hele egenkontroldiskussionen, synes jeg, der er en væsentlig forskel på den model, vi har valgt i Danmark, og den model, man har valgt i Sverige.

Den svenske model ligner lidt det, jeg hører hr. Jørn Jespersen sige, nemlig at man fra toppen beslutter, hvordan det her egenkontrolprogram skal udformes, og så trækker man sækken ned over hovedet på virksomhederne, på restauranterne eller på de små kiosker. Man har altså lavet et færdigt koncept.

Det, vi har valgt fra dansk side, er i stedet for at starte ovenfra at starte med, at det er de enkelte brancher, der er med til at udforme konceptet for, hvordan egenkontrollen skal foregå. Jeg tror, at den eneste måde at få det til at fungere på er

ved at sikre, at man har brancherne bag sig, for ellers nytter det hele absolut ingenting.

På campylobacterområdet vil jeg bare sige, at der i regeringens udspil overhovedet ikke ligger nogen som helst besparelser inden for det her område. Vi har i øvrigt iværksat et 3-årigt forskningsprojekt i DVI-regi, der skal give os et bedre overblik over smitekilderne for at prøve at få en fornemmelse af, hvor det egentlig er, de kommer fra. Altså hvor er det, vi skal sætte ekstraordinært ind? For det er der stor usikkerhed om på nuværende tidspunkt. Hvor er det egentlig, at den største risiko overhovedet er til stede?

Vi har også fokuseret på at skaffe nogle data om forekomst i hakket svine- og oksekød.

Og så er hele diskussionen omkring det ferske kyllingekød helt afgørende for udviklingen af tilfælde af campylobacter. Vi drøfter hele det her spørgsmål med erhvervs- og forbrugerorganisationerne, og jeg regner med at kunne iværksætte nye initiativer på det her område inden for meget kort tid. Ud over det har vi også ønsket at iværksætte en informationskampagne på området, sådan at vi sikrer, at forbrugerne ved, hvordan de skal håndtere det ferske fjerkræ.

På pesticidområdet er det fuldstændig korrekt, at antallet af prøver er reduceret fra 3.000 til omkring 1.600. Det er gjort ud fra den klare overbevisning, at når vi har et resultat inden for den sidste 10-årsperiode, hvor man, som det vist også tidligere er sagt af nogle af ordførerne, massivt har hævet antallet af prøver, uden at man har fået et anderledes resultat, nemlig en ca. 2 pct.s overskridelse, har vi følt, at det har været omsonst at blive ved bevidstløst at køre med så mange prøver på pesticidområdet.

Det er klart, at hvis der viser sig udsving, må vi revurdere sagen; det er indlysende klart. Men vi har bare ikke syntes, at det har været formålstjenligt at køre videre uden at foretage nogle klare interne vurderinger af, om det virkelig var den rigtige vej at gå.

Kl. 15.50

Hr. Martin Lidegaard var lidt inde på Fødevaredirektoratets besparelser. Når man kigger på budgetoverslagsårene, kan man ikke umiddelbart sammenligne f.eks. indeværende år med 2005, for der kan være mange forskellige elementer, der indgår i en sådan budgetoverslagsrække. F.eks. kan der være nogle engangsbevillinger, der falder væk, og der kan være forskellige elementer, som overgår fra at være statsfinansierede til at være finansieret af erhvervene. Men jeg tror også, hr. Martin Lidegaard vil erfare, at